

[Anne Grete Holmsgård]

ikke se, hvad nettoværdien af støtteelementet under egnsudviklingsloven er i forhold til 1984, og jeg vil derfor bede ministeren svare på, hvad nettoværdien egentlig er. Det er muligt, han ikke kan gøre det nu, men så må han svare os i udvalget. For os er det i hvert tilfælde ret afgørende for, hvordan vi vil stemme til dette lovforslag. Vi mener, at erhvervsstøtteordningerne skal afvikles, og sker der et indhug gennem dette her, vil vi støtte lovforslaget.

Vi mener også, at egnsudviklingsstøtten skal afvikles, og det er der formentlig nogle der ikke kan forstå, idet postulatet altid går på, at egnsudviklingsstøtten har været med til at vride Danmark mindre skævt. Bortset fra det principielle i, at vi ikke ønsker at give erhvervstilskud, der kan kapitaliseres, vil jeg også sætte et meget stort spørgsmålstegn ved, om egnsudviklingsstøtten overhovedet har været med til at ændre den geografiske fordeling af industrien herhjemme. Det er jo meget godt, som man skriver i bemærkningerne, at virksomhederne selv mener, der har været tale om en merbeskæftigelse på 27.000 arbejdspladser – jeg har også set egnsudviklingsdirektoratets delundersøgelser – men den tendens, hvor industrien flytter fra de gamle centre og der altså bliver en mindre vægtning af industri i store byer og en større vægtning ude i de tynderebefolkede områder, er en tendens, der viser sig i hele Vesteuropa; det er ikke noget specifikt for Danmark.

Jeg tror, man med meget stor rimelighed kan sige, at havde vi ikke haft nogen af erhvervsstøtteordningerne, ville den geografiske fordeling af industristrukturen have set fuldstændig ligesådan ud, som den rent faktisk gør i dag, for støtteelementet i de andre støtteordninger har jo været mindst lige så stort, som det har været i egnsudviklingen.

Forvridningen ligger ikke mellem København og egnsudviklingsområderne, dvs. både Jylland og Lolland, den ligger på et andet område, nemlig mellem de virksomheder, der får støtte, og dem, der ikke får det. Vi ved jo alle sammen, at en af støttens virkninger er, at virksomhederne ikke har det pres over nakken, der betyder, at de går ind i den nødvendige fornyelse; de kan klare sig lidt længere på grund af den offentlige støtte, og så omstiller man sig ikke. Det mener jeg er nogle erfaringer, man har haft i masser af år.

Hertil kommer så, som vi altid har kritiseret, at der ikke bliver stillet nogen betingelser i forbindelse med støtten. Der bliver ikke og er aldrig blevet stillet som betingelse i forbindelse med egnsudviklingsstøtten, at det skal give en bestemt beskæftigelse, og at man må have midlerne tilbage, hvis det ikke gør det. Der er heller ikke blevet stillet krav om, hvilken produktion man investerede i; det er lagt over til egnsudviklingsdirektoratet. Hvis man skal ned i detaljerne, mener jeg, at egnsudviklingsdirektoratet måske administrerer mindre katastrofalt, end man gør med de midler, der investeres af Finansieringsinstituttet, altså K-låneordningerne m.v.

Men problemet er stadig væk, at ingen regering, hverken denne her eller nogen af de forudgående, faktisk på noget tidspunkt har været villig til at lave egentlige dybdeberende undersøgelser af, hvad effekten af erhvervsstøtten har været. Man har, fordi man selv har støttet den politisk, ønsket at gå uden om den varme grød, og så er man kommet med postulaterne om, at den og den mener sådan og sådan. Det ville jo være tåbeligt, hvis en virksomhed, der fik støtte, ikke også sagde, at den selvfølgelig har en gavnlig virkning. Men til trods for det har vi inden for de sidste to-tre år oplevet, at der selv i industrikredse er kommet mere og mere kritik af erhvervsstøtteordningerne – ikke specielt egnsudviklingsstøtten, men erhvervsstøtteordningerne i det hele taget – en kritik, der går ud på, at den hæmmer en fornyelse af produktionen, og at den giver en forfordeling, idet det er nogle bestemte virksomheder, der får gavn af de forskellige støtteordninger – der er en lang række virksomheder, der ikke får gavn af dem – og at den på den måde faktisk virker konkurrenceforvridende.

(Kort bemærkning).

Skrumsager Skau (V):

Da ordføreren for kristeligt folkeparti i denne sag ikke kan være til stede, har jeg lovet at sige, at kristeligt folkeparti støtter dette lovforslag, som ligger fra ministerens hånd.

Industriministeren (Stetter):

Jeg kan takke et flertal for modtagelsen af forslaget og samtidig sige, at mindretallet ikke har nogen saglig grund til at udtrykke